

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot onteigening in het belang der natuurbescherming.

Bij de overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer verklaarden vele leden zich met het onderhavige wetsontwerp wel te kunnen verenigen, aangezien zij grote waarde hechtten aan het behoud van het natuurschoon in ons land. Niettemin achtten zij met de Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen onteigening in het belang der natuurbescherming slechts aanvaardbaar als ultimatum remedium (vgl. *Handelingen* Tweede Kamer dezer zitting, blz. 2371, linkerkolom). Huns inziens dient dan ook de voorrang te worden gegeven aan andere middelen tot behoud van het natuurschoon. Hierbij dachten deze leden o.m. aan aankopen, te verrichten door het Staatsbosbeheer, door het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en andere overheidsinstanties, alsmede aan maatregelen van overheidswege, zoals planologische maatregelen, kapverboden, herbebossingsplicht. Voorts meenden zij, dat het ook op de weg van de Overheid ligt om — o.a. door fiscale maatregelen — op dit stuk een zodanige exploitatie door particulieren mogelijk te maken en, waar nodig, te stimuleren als in overeenstemming is met de eisen, welke het behoud van het natuurschoon stelt.

Vervolgens was het deze leden opgevallen, dat de in dit wetsontwerp (art. II B) gegeven omschrijving „onroerend goed, waarvan het behoud uit een oogpunt van natuur- of landschapsschoon of door zijn betekenis voor de natuurwetenschappen van algemeen belang is” niet in overeenstemming is met de omschrijving van het begrip „landgoederen” in artikel 1 van de Natuurschoonwet van 1928 (*Stb.* 63). Verdient het, zo vroegen deze leden, geen aanbeveling de in de Natuurschoonwet gegeven omschrijving in overeenstemming te brengen met die, gegeven in dit wetsontwerp?

Ten slotte wilden de leden, hier aan het woord, er — wellicht ten overvloede — op aandringen bij de uitvoering van verschillende maatregelen, welke ten behoeve van de natuurbescherming worden genomen, rekening te houden met de belangen van de landbouw.

Vertrouwende, dat de Regering bereid is op het vorenstaande vóór de openbare beraadslaging over dit wetsontwerp schriftelijk bescheid te geven, acht de commissie van rapporteurs die beraadslaging daarmede voldoende voorbereid.

Vastgesteld 23 december 1958.

VAN CAMPEN

MAENEN

RIP

VAN VELTHOVEN (*voorzitter*)

DE DREU.